

Arrest

nr. 273 892 van 9 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1988.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 2 augustus 2017. Op 14 augustus 2017 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 21 december 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 30 mei 2018 met nummer X bevestigde de Raad deze weigeringsbeslissing.

Op 17 juli 2018 dient de verzoekende partij een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 21 september 2018 verklaarde de commissaris-generaal dit tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. De verzoekende partij tekende geen beroep aan tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

Op 23 mei 2019 dient de verzoekende partij een derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Op 1 augustus 2019 verklaarde de commissaris-generaal dit derde (volgend) verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. Bij arrest van 2 juni 2020 met nummer X verwierp de Raad het beroep tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Het cassatieberoep van de verzoekende partij bij de Raad van State tegen voormeld verwerpingsarrest van de Raad van 2 juni 2020 is heden nog hangende.

Op 23 augustus 2021 dient de verzoekende partij onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 november 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 5 januari 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, en een etnische Tamil te zijn afkomstig van Kachai, in Jaffna. Gedurende de laatste burgeroorlog in het land verbleef u ook een tijdlang in Alavai, Trinko en Colombo. U studeerde af van de middelbare school, maar hebt niet verder gestudeerd omdat u kon werken in de zaak van uw vader, een groothandelaar.

U hebt een broer die van 2004 tot 2006 de Liberation Tigers of Tamil Elam (LTTE) hielp bij het rekruteren. Hiervoor werd hij in 2007 opgepakt door de autoriteiten, maar uw vader kon hem via persoonlijke connecties op korte tijd terug vrij krijgen, waarna hij naar het buitenland vluchtte. Hij werd door de UNHCR erkend als vluchteling in Indonesië in 2009, waarna hij hervestigd werd in de Verenigde Staten in 2010. In 2013 kreeg de winkel van uw vader bezoek van het leger, waar men vroeg dat u zich zou aanmelden in het legerkamp nabij. Toen u dit deed, beschuldigde men u ervan dat uw broer werkte voor de LTTE en vroeg men dat u LTTE-leden zou aanwijzen, en werd u mishandeld. U moest u nadien nog geregeld gaan aanmelden in het kamp, wat u deed tot 2 augustus 2014. Op dit moment werd u zo zwaar mishandeld dat u naderhand besloot om onder te duiken. Enkele dagen later kwam het leger langs bij u thuis en mishandelden ze uw moeder en zus, waarna u naar Trinko ging. U verbleef hier een jaar lang bij familie, en kwam zelden buiten. Op een bepaald moment kwam het leger echter terug langs bij uw ouders, alwaar men zei dat men u wel zou vinden. Hierop besloot u dat u het land maar beter kon verlaten. U vertrok naar Colombo, waar u nog een jaar lang verbleef bij familie.

U verliet het land op 11 december 2016, en reisde met het vliegtuig naar Iran. U ging vervolgens over land naar Turkije, en met de boot naar Griekenland. Daar werd u opgepakt door de politie, en wegens uw slechte gezondheidstoestand opgenomen in het ziekenhuis. U verbleef nog een half jaar in Griekenland vooraleer u een smokkelaar vond die u naar London zou brengen, maar u uiteindelijk achterliet in België. U kwam aan in België op 2 augustus 2017, en vroeg hier ook internationale bescherming op 14 augustus 2017. Ter staving van uw relaas legde u voor: een Sri Lankaanse identiteitskaart, Griekse documenten, medische documenten uit België en Sri Lanka, een brief uit Sri Lanka, geboorteakten uit Sri Lanka, kopieën van een aantal foto's, een bankboekje, en documenten met betrekking tot de vluchtelingenstatus van uw broer, alsook de zendingsakten waarmee deze documenten u werden toegestuurd.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 21 december 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging hiertegen in beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), maar deze bevestigde de beslissing van het CGVS op 30 mei 2018.

Zonder België verlaten te hebben deed u een tweede verzoek om internationale bescherming op 17 juli 2018. U verwees terug naar de problemen die u eerder aanhaalde, en legde om dit tweede verzoek om internationale bescherming te staven een Sri Lankaanse identiteitskaart, een brief van het legerhoofdkwartier, een brief van een Sri Lankaanse dokter, enkele kranten, internetartikelen, en enkele enveloppes voor.

Op 21 september 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal uw tweede verzoek niet-ontvankelijk bij gebrek aan geloofwaardige nieuwe elementen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België verlaten te hebben deed u op 23 mei 2019 een derde verzoek om internationale bescherming. U verwees hierbij opnieuw naar bovenstaand relaas. Zo zou de CID u nog steeds zoeken. Daarnaast zou u sinds januari 2018 betrokken zijn bij het TCC in België, maar u weet niet of uw autoriteiten op de hoogte zouden zijn van deze activiteiten. U legde verschillende documenten voor: een brief van uw Belgische advocaat, medische en psychologische attesten, foto's van uw activiteiten voor TCC en documenten over het verblijfsrecht van uw broer in de VS.

Op 1 augustus 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal uw derde verzoek niet-ontvankelijk bij gebrek aan geloofwaardige nieuwe elementen. U ging in beroep tegen deze beslissing, maar uw beroep werd verworpen door de RvV op 2 juni 2020. Hierop diende u 5 oktober 2020 en beroep in bij de Raad van State (RvS), dat heden nog hangende is.

Zonder België verlaten te hebben of het beroep van de RvS af te wachten deed u op 23 augustus 2021 een vierde verzoek om internationale bescherming. U verwees bij dit vierde verzoek terug naar uw eerder relaas en uw activiteiten in België, en voegt toe dat uw vader in Sri Lanka zou aangevallen geweest zijn omwille van uw problemen. Ter staving van uw vierde verzoek legde u voor: medische documenten en foto's omtrent de toestand van uw vader, een brief van een lid van het Sri Lankaanse parlement, foto's en artikelen omtrent activiteiten van de TCC, artikelen omtrent een protest in Sri Lanka, enveloppes, een x-ray, en een USB-stick met een video van een Sri Lankaanse parlements lid.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De nieuwe elementen die u bij uw vierde verzoek inroept, zijn uw voortdurende deelname aan activiteiten georganiseerd door een lidmaatschap van de TCC, welke gekend zouden zijn in Sri Lanka waardoor de autoriteiten uw vader aangevallen zouden hebben; en dat u in Sri Lanka deelnam aan protesten waar u eerder geen melding van maakte; terwijl u ook terug verwijst naar de bij eerdere verzoeken door u aangehaalde problemen.

Wat betreft de problemen die u bij terugkeer naar Sri Lanka zou kennen omwille van zaken die u bij uw eerdere verzoeken aanhaalde, met name dat u verdacht en gezocht zou worden omwille van de activiteiten van uw broer, dient er op gewezen te worden dat deze zaken reeds bij vorige verzoeken voor ongeloofwaardig werden gehouden, een oordeel dat gevolgd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met haar arrest van 30 mei 2018. U hebt sindsdien niets aangebracht dat de geloofwaardigheid van deze zaken zou kunnen herstellen. U borduurt verder op een reeds ongeloofwaardig bevonden element, en legt enkel stukken voor die op zichzelf genomen niets van hetgeen u voorhoudt kunnen aantonen. Om deze redenen dient besloten te worden dat u ook bij dit achtste verzoek voor internationale bescherming geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kan maken op basis van deze zaken.

U verwijst bij dit verzoek evenwel ook voor een eerste maal naar protesten waar u aan deelgenomen zou hebben in Sri Lanka zelf, en welke u op het moment dat u problemen met de overheid kreeg verweten werden (CGVS p. 7). U zou namelijk hebben deelgenomen aan een aantal protesten georganiseerd door een studentencomité in 2005 en 2006 naar aanleiding van de moord op een directeur van een lokaal college (CGVS p. 6, 7). Deze protesten werden georganiseerd door de leider van het studentencomité, iemand die heden een parlements lid is in Sri Lanka en van wie u een brief voorlegt die naar uw deelname aan protesten verwijst (CGVS p. 7, document 2). Hierbij kunnen twee bedenkingen geformuleerd worden. Primo geeft u aan dat u een loutere deelnemer was aan de protesten en dus geen (prominente) organiserende rol had (CGVS p. 7), wat het op zich al weinig aannemelijk maakt dat u hierdoor problemen zou kennen. U stelt hierover zelf ook dat u door de protesten zelf geen problemen kende, maar dat u omwille van de problemen die u bij uw eerdere verzoeken inriep onder de aandacht van de overheid kwam, waarna deze ook uw deelname aan de protesten terug oprakelden (CGVS p. 7). Gezien het ongeloofwaardige karakter van de vermeende problemen die u in Sri Lanka kende, dient ook dit element dat daar op voortborduurt als weinig geloofwaardig gekwalificeerd te worden.

Secundo valt het trouwens ook op dat u verwijst naar protesten waar u aan deelnam in 2005 en 2006 onder leiding van de toenmalige studentenleider en huidige parlements lid waar u nu een brief van voorlegt, ene Selvarajah Kajendren (CGVS p. 11, document 2). U stelt bij herhaling dat u hem kende in 2005 – 2006 en toen deelnam aan protesten waar hij de leiding van had (CGVS p. 6, 7, 11). Nochtans verwijst de publiek beschikbare informatie over mijnheer Selvarajah Kajendren enkel naar diens voorzitterschap van de studentenunie in 2001 en 2002, waarna hij al in 2004 verkozen werd in het parlement van Sri Lanka. Hij zou wel aanwezig geweest zijn op de protesten, maar niet als studentenleider, wat een vreemd maakt dat u hem als dusdanig omschrijft (zie info toegevoegd aan de blauwe map). Deze inconsistenties

ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweringen in deze dan ook verder, waardoor u hierop geen vrees voor vervolging kan stoelen.

U verwijst evenwel ook naar problemen die u bij terugkeer naar Sri Lanka zou kunnen kennen omwille van uw deelname aan activiteiten en lidmaatschap van de Tamil Coordinating Committee (TCC) in België. U hebt ook deze vrees bij vorige verzoeken reeds ingeroepen, en er werd toen geoordeeld dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in België, en dat bovendien uw rol zodanig beperkt was dat het niet waarschijnlijk zou zijn dat u in de problemen zou kunnen komen, afgaande op toen beschikbare informatie.

Op basis van uw verklaringen en de door u voorgelegde stukken lijkt het er niet op dat uw rol sindsdien significant is toegenomen. U stelt dan wel dat deelneemt aan activiteiten en vergaderingen van de TCC (CGVS p. 3, 4, 5), maar het lijkt er niettemin niet op dat u daarom ook een bijzonder aanzienlijke of zichtbare rol hebt in de organisatie of bij het organiseren van activiteiten voor de organisatie. Bevraagd over uw rol binnen de organisatie, stelt u dat u “deel [neemt] aan evenementen van hen” (CGVS p. 3), dat lidmaatschap bij de organisatie (welke u eerder nog ontkende, CGVS p. 3) niets inhoudt (CGVS p. 5), en dat u de laatste jaren hebben deelgenomen aan herdenkingsmomenten en manifestaties, waarbij u een vlag of portretten hebt vastgehouden, lantaarns hebt aangestoken, en een graf proper gemaakt en versierd hebt (CGVS p. 3, 4, 5). U geeft evenwel ook aan dat u uw mening niet openbaar te kennen gaf via interviews of een blog (CGVS p. 5). Er zouden wel foto's van u verschenen zijn terwijl u deelneemt aan activiteiten van de TCC, maar dit zonder dat u bij naam werd geïdentificeerd (CGVS p. 5, 6). U verwijst gedurende het onderhoud evenwel ook naar een filmpje dat zou bestaan waarop uw naam genoemd werd en u vervolgens een lantaarn aanstak. U slaagde er evenwel niet in dit filmpje voor te leggen, noch het na het interview (eventueel onder de vorm van een link naar de vindplaats) door te sturen (CGVS p. 6, 10), waardoor dit enkel gekwalificeerd kan worden als een blote bewering. Deze zaken lijken op zich niet van dien aard dat ze u bijzonder in de aandacht van de Sri Lankaanse overheid zouden brengen.

U zou daarentegen gezien bovenstaande vaststellingen minstens moeten aantonen dat u specifiek in de aandacht van de Sri Lankaanse overheid staat, of minstens dat uw activiteiten in België bijzonder zichtbaar waren. U bent hier niet in geslaagd. U verwijst om dit aan te proberen tonen naar een incident waarbij uw vader zou zijn aangevallen in Sri Lanka door leden van het leger of de politie, die hem gedurende de aanval verweten dat u deelneemt aan “zaken in het buitenland” (CGVS p. 5). De documenten die u voorlegt om dit aan te proberen tonen lijken deze bewering evenwel te logenstraffen. Zo staat in verschillende katernen van de documenten te lezen dat er sprake was van een “assault by known person” (document 1B), maar dat het een “unintentional” verwonding zou zijn (document 1D), waarvan de politie geïnformeerd werd (document 1H). Zelfs als het incident met uw vader voor waar genomen wordt lijkt het daarom eerder te gaan om een accident, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 9, 10). Hierop kan u alleen maar speculeren dat het leger de dokters gedwongen zal hebben om deze zaken zo te schrijven (CGVS p. 11), een zeer ad hoc uitleg waarmee zowat elke merkwaardigheid in een document verklaard kan worden. Eigenlijk is er niets dat wijst op een oorzakelijk verband tussen het incident met uw vader, en uw activiteiten in België, behalve uw blote bewering ter zake. Ook de brief van de Sri Lankaanse parlementariër verwijst enkel naar het incident an sich, zonder dit in verband te brengen met uw activiteiten in België (document 2). Dit voorgehouden incident is dus niet van dien aard dat het aantoont dat u bijzonder in de aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou staan omwille van uw activiteiten in België.

U verwijst daarnaast naar analogie ook naar het geval van een Tamil die bij terugkomst vanuit Canada naar Sri Lanka in de problemen gekomen zou zijn, waardoor u meent dat ook u dergelijke problemen zou kunnen kennen. U legt hiertoe een filmpje voor van een Sri Lankaans parlements lid die hierover uitweidt in het Parlement (CGVS p. 12). Bevraagd over deze zaak, stelt u evenwel dat deze persoon mishandeld werd omdat hij de LTTE geholpen zou hebben, wat natuurlijk iets anders is dan problemen kennen louter omwille van activiteiten in het buitenland, waar u ook op gewezen wordt (CGVS p. 6).

Aangezien u geen persoonlijke banden had met de LTTE, en uw voorgehouden problemen omwille van vermeende banden reeds als weinig geloofwaardig werd beoordeeld bij vorige verzoeken, lijkt dit daarom maar weinig met uw met uw situatie gemeen te hebben. De enige band die u zelf aanhaalt is dat u op dezelfde plaats zou vastgehouden zijn als deze persoon (CGVS p. 2, 12), wat slechts een terugkoppeling is aan zaken die reeds bij vorige verzoeken als weinig geloofwaardig werden beoordeeld. U kan daarop ook geen zaak voor de geest halen van iemand die louter omwille van activiteiten in het buitenland problemen kende bij terugkeer naar Sri Lanka (CGVS p. 6). U kan op basis hiervan geen gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde aannemelijk maken.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een

reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten en andere stukken die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van "de artikels 1 en 2 afdeling A" van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.2. In een eerste onderdeel gaat de verzoekende partij in op de elementen uit de motivering van de bestreden beslissing.

Zij wijst erop dat haar broer lid was van de Liberation Tigers of Tamil Elam (hierna: LTTE) en als vluchteling werd erkend door UNHCR in India. Zij heeft hierdoor ook problemen gekend en werd zelf mishandeld. De verzoekende partij betoogt dat zij er alles aan heeft gedaan om haar vluchtrelaas te staven doch dat dit manifest wordt ontkend door de commissaris-generaal. Hoewel zij telkens nieuwe stukken bijbrengt, wordt steeds gesteld dat deze niet volstaan daar ze slechts een ondersteunende werking hebben. Zij stelt geen idee te hebben welke stukken voor de commissaris-generaal zullen volstaan om haar verzoek om internationale bescherming positief af te ronden. De verzoekende partij betoogt dat de commissaris-generaal wel degelijk op de hoogte is van de actuele situatie in Sri Lanka, die nog steeds onveilig is. De verzoekende partij acht het kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om onvoldoende rekening te houden met haar verklaringen en de aangebrachte bewijselementen. Zij meent dat zij geenszins uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Zij wijst er verder op dat zij in België deelneemt aan demonstraties en manifestaties van het TCC en hierdoor nog meer op de radar van de Sri Lankaanse overheid komt. Dit wordt volgens haar bevestigd door de foto's en artikelen die werden neergelegd. Zij stelt dat zij door deze "bekendheid" veel problemen zal krijgen indien zij zou terugkeren naar Sri Lanka. Zij verwijst tevens naar het begrip "réfugié surplace". Zij meent dat voorgaande elementen de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Vervolgens wijst de verzoekende partij op de actuele situatie in Sri Lanka. Onder verwijzing naar verschillende rapporten geeft zij een uitgebreide uiteenzetting over de verschillende presidenten, de burgeroorlog en de mensenrechtensituatie in Sri Lanka en betoogt zij dat vele Tamils in angst leven voor het schrikbewind van de Sri Lankaanse overheid tegen hen. Zij wijst erop dat haar broer lid was van de LTTE en in India als vluchteling werd erkend "omdat er aan zijn relaas niet getwijfeld werd". Volgens haar is het niet onlogisch en zeer realistisch dat zij ook problemen kan hebben door de problematiek van haar broer. Zij wijst erop dat zij bovendien lid is van het TCC in België en dat haar vader hierdoor werd aangevallen door leden van het leger of de politie in Sri Lanka. Zij meent dat de authenticiteit van de door haar voorgelegde documenten dienaangaande in vraag wordt gesteld zonder de situatie en/of deze documenten daadwerkelijk grondig te onderzoeken. Tevens betoogt de verzoekende partij dat de commissaris-generaal ervan op de hoogte is dat de grondwetswijziging in Sri Lanka negatieve gevolgen kan hebben voor de Tamils, doch dat deze gevolgen niet worden onderzocht. Indien zij dient terug te keren naar Sri Lanka, zal zij bij arrestatie gefolterd en mogelijks vermoord worden eens men weet heeft van haar verzoek om internationale bescherming, van haar lidmaatschap van het TCC en van de situatie van haar broer (lid van de LTTE en erkend vluchteling). Zij voert aan dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming en dat het onaanvaardbaar is dat de commissaris-generaal weigert dit te onderzoeken. Tevens meent de verzoekende partij dat de commissaris-generaal het rechtszekerheidsbeginsel schendt "door te stellen dat verzoeker kan terugkeren naar zijn Sri Lanka, omwille van de, zogezegd, gewijzigde veiligheidssituatie zonder een individueel, grondig en actueel onderzoek uit te voeren. Het CGVS heeft nagelaten om de veiligheidssituatie in Sri Lanka voor verzoeker te onderzoeken."

2.3. In een tweede onderdeel gaat de verzoekende partij in op de vluchtelingenstatus.

De verzoekende partij meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit dat zij voldoet aan de criteria van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 om te worden erkend als politiek vluchteling. Zij wijst erop dat de situatie in Sri Lanka voor leden/sympathisanten van de LTTE nog steeds zeer gevaarlijk is,

dat de Sri Lankaanse autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van de burgers te garanderen en dat haar broer voor de LTTE rekruteerde, op basis hiervan de vluchtelingenstatus kreeg in India en naar de Verenigde Staten verhuisde. Een terugkeer naar Sri Lanka zal een schending uitmaken van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), aldus de verzoekende partij. Het is voor haar onbegrijpelijk dat de commissaris-generaal de situatie in Sri Lanka niet afdoende heeft onderzocht. Zij stelt dat zij problemen zal ondervinden in de Sri Lankaanse maatschappij. Zij wijst erop dat er nog steeds ernstige problemen zijn in verband met de veiligheidssituatie van de Tamiltijgers in Sri Lanka. Zij herhaalt de uiteenzetting van de actuele situatie in Sri Lanka (zie *supra*). De verzoekende partij besluit:

"Dat hij dan ook onder de bescherming valt van de Vluchtelingenconventie.

Dat zijn situatie grondig onderzocht dient te worden, ook in het licht van het dossier van zijn broer. Het CGVS is op de hoogte van het feit dat hij erkend werd als vluchteling in India. Zijn relaas werd als geloofwaardig en positief beoordeeld. Zijn dossier dient dan ook gevoegd te worden bij dat van verzoeker. Het is logisch dat de redenen waarom zijn broer gevlucht is tevens problemen kunnen veroorzaken voor verzoeker.

Het CGVS schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar Sri-Lanka!"

Verder stelt de verzoekende partij dat zij schrik heeft slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van het lidmaatschap van haar broer van de LTTE, die als een terroristische organisatie wordt gezien. Het is volgens haar duidelijk dat Tamils (zelfs eenvoudige sympathisanten) geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die strijd tegen hen voert. Het is voor de verzoekende partij onbegrijpelijk dat zij tot op heden geen internationale bescherming bekwam.

2.4. In een derde onderdeel gaat de verzoekende partij in op de subsidiaire beschermingsstatus.

De verzoekende partij betoogt dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden omdat haar de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd zonder enige gegronde uitleg of wettige motivering of zonder daarbij haar echte, individuele redenen na te gaan. Verder betoogt de verzoekende partij dat:

"Het is ook een belangrijk gegeven dat zijn broer erkend werd als vluchteling. Dit feit en de elementen in het dossier van zijn broer dienen dan ook in overweging te worden genomen bij de aanvraag van verzoeker want uiteraard kan ook hij hierdoor problemen krijgen met de overheid. Zijn broer was aanhanger van DITE en deze worden geviseerd door de Sri Lankaanse overheid en ze worden de mond gesnoerd. Dat met al deze elementen wel degelijk rekening dient te worden gehouden.

De president duldt geen kritiek op zijn beleid.

Andere Europese landen hebben tevens bij de VN-veiligheidsraad de vraag ingediend om de veiligheidssituatie en de inbreuken op de mensenrechten te onderzoeken.

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert.

Er wordt in de beslissing melding gemaakt van een grondwetswijziging waarover gemotiveerd wordt dat dit problemen kan veroorzaken voor de minderheidsgroepen. Hierover wordt echter niets gemotiveerd, noch onderzocht. Men verwijst naar de situatie na de verkiezingen van november 2019, doch niets meer over de wijziging en de gevolgen (discriminatie) dat dit met zich meebrengt. Nochtans hebben verschillende organisaties en Europese landen bij de VN-veiligheidsraad een vraag ingediend om dit verder te onderzoeken. Het kan dan ook aangenomen worden dat ook het CGVS (onderdeel van een EU lidstaat) dit onderzoek afwacht of hiernaar zelf onderzoek voert."

Voorts herhaalt de verzoekende partij meermaals dat niet werd onderzocht en/of gemotiveerd met betrekking tot het weigeren van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop

de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij dient op 14 augustus 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij voert aan dat haar broer voor de LTTE rekruteerde, hij in India door UNHCR werd erkend als vluchteling en vervolgens naar de Verenigde Staten verhuisde. Zij stelt dat zij als gevolg hiervan door het Sri Lankaanse leger werd mishandeld. Op 21 december 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 30 mei 2018 met nummer 204 612 bevestigde de Raad deze weigeringsbeslissing omdat geen geloof kan worden gehecht aan de vluchtmotieven van de verzoekende partij.

Op 17 juli 2018 dient de verzoekende partij een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette en legt een aantal bijkomende stukken neer. Op 21 september 2018 verklaarde de commissaris-generaal dit tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat de verzoekende partij geen nieuwe feiten of elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt. De verzoekende partij tekende geen beroep aan tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing, die intussen definitief is geworden.

Op 23 mei 2019 dient de verzoekende partij een derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette, zij stelt dat de CID nog steeds naar haar op zoek is en voegt toe dat zij sedert januari 2018 betrokken is bij activiteiten van het Tamil Coordinating Committee (hierna: TCC) in België. Tevens legt zij een aantal bijkomende stukken neer. Op 1 augustus 2019 verklaarde de commissaris-generaal dit derde (volgend) verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat de verzoekende partij geen nieuwe feiten of elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Bij arrest van 2 juni 2020 met nummer 236 304 verwierp de Raad het beroep tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Het cassatieberoep van de verzoekende partij bij de Raad van State tegen voormeld verwerpingsarrest van de Raad van 2 juni 2020 is heden nog hangende.

Op 23 augustus 2021 dient de verzoekende partij onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt opnieuw in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette. Zij wijst tevens opnieuw op haar activiteiten in België voor het TCC en voert aan dat haar vader omwille van haar problemen werd aangevallen in Sri Lanka. De verzoekende partij legt een aantal bijkomende stukken voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

5.2. In de bestreden beslissing onderzoekt de verwerende partij de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de beweerde problemen die zij ten aanzien van Sri Lanka doet gelden omwille van de betrokkenheid van haar broer bij de LTTE en haar eigen activiteiten in het verleden in Sri Lanka en heden in België. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan deze problemen. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dat:

- (i) de problemen die de verzoekende partij in het kader van haar drie voorgaande verzoeken om internationale bescherming aanhaalde reeds ongeloofwaardig werden bevonden door zowel het CGVS als de Raad. Het louter volharden in en voortbouwen op een relaas dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden, is niet van aard de geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen.

(ii) de verzoekende partij aanhaalt dat zij in Sri Lanka deelnam aan protesten georganiseerd door een studentencomité in 2005 en 2006 onder leiding van een persoon die nadien parlamentslid werd en van wie zij een brief voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), doch

a) de verzoekende partij had geen prominente rol bij deze protesten en was slechts een deelnemer. Bovendien verklaarde de verzoekende partij dat zij door de protesten aanvankelijk geen problemen kende maar dat ze werden opgerakeld toen zij werd geviseerd in het kader van het relaas dat zij in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming uiteenzette. Daar dit relaas reeds ongeloofwaardig werd bevonden, is het evenmin geloofwaardig dat zij hierdoor tevens problemen zou kennen naar aanleiding van haar beweerde deelname aan de protesten.

b) de verzoekende partij verklaart dat zij de studentenleider en huidig parlamentslid, Selvarajah Kajendren, in 2005-2006 kende en dat hij toen deelnam aan de protesten waarvan hij de leiding had. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt evenwel dat Selvarajah Kajendren in 2001 en 2002 voorzitter was van een studentenunie waarna hij in 2004 werd verkozen als parlamentslid. Hij was weliswaar bij de protesten aanwezig doch niet als studentenleider.

(iii) met betrekking tot de activiteiten van de verzoekende partij voor het TCC in België stelt de commissaris-generaal vast dat:

a) reeds in het kader van haar derde (volgend) verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat de verzoekende partij niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staat/stonde en dat haar rol binnen het TCC beperkt is, waardoor kan worden aangenomen dat de Sri Lankaanse autoriteiten niet op de hoogte zijn van haar activiteiten in België.

b) de rol van de verzoekende partij binnen het TCC sedert haar derde (volgend) verzoek om internationale bescherming is niet significant toegenomen. Er verschenen weliswaar enkele foto's van haar doch hierin wordt zij niet bij naam genoemd. Zij beweert dat er een filmpje bestaat waarin haar naam wordt genoemd, doch zij legt hiervan geen enkel begin van bewijs voor.

c) de bewering van de verzoekende partij dat haar vader in Sri Lanka werd aangevallen omwille van haar activiteiten in België niet aannemelijk is. Uit de door haar voorgelegde documenten met betrekking tot de aanval op haar vader (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt dat deze aanval eerder een ongeluk was, waarbij haar vader onopzettelijk door een persoon werd verwond. Ook in de brief van het Sri Lankaanse parlamentslid wordt geen oorzakelijk verband gelegd tussen de activiteiten van de verzoekende partij in België en de aanval op haar vader in Sri Lanka.

(iv) waar de verzoekende partij naar analogie verwijst naar de situatie van een andere Tamil die bij terugkeer vanuit Canada naar Sri Lanka problemen kende, zij niet concreet aannemelijk maakt dat zij zich in een vergelijkbare situatie bevindt en zelf ook persoonlijk problemen zou kennen ingeval van terugkeer naar Sri Lanka.

(v) de overige door de verzoekende partij voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet van aard zijn om de voorgaande vaststellingen in positieve zin om te buigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij doorheen haar verschillende verzoeken om internationale bescherming steeds trachtte haar voorgehouden nood aan internationale bescherming met bijkomende stukken te staven doch dat zij telkens een negatieve beslissing krijgt, dient erop gewezen dat zowel het CGVS als de Raad reeds oordeelden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas dat de verzoekende partij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette. Het louter volharden in en voortbouwen op een relaas dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden, is niet van aard de geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen. Waar de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting benadrukt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de documenten die

de verzoekende partij doorheen al haar verzoeken om internationale bescherming heeft voorgelegd, dient erop gewezen dat de commissaris-generaal en de Raad in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming rekening houden met alle stukken in het administratief dossier en dus ook met de documenten die de verzoekende partij in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming voorlegde. De commissaris-generaal en de Raad dienen hierbij evenwel rekening te houden met de arresten van de Raad in het kader van het eerste en derde verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij, die gezag van gewijsde hebben, en de beslissing van de commissaris-generaal in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij, die intussen definitief is geworden. Het geheel van deze elementen in aanmerking genomen, dient vastgesteld dat de verzoekende partij, in zoverre zij in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming voortbouwt op het vluchtrelaas dat zij reeds in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette, er niet in slaagt om de geloofwaardigheid van dit vluchtrelaas te herstellen. In haar verzoekschrift brengt de verzoekende partij evenmin enig concreet element aan dat op de beoordeling van dit vluchtrelaas in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming een ander licht zou kunnen werpen. De documenten die zij neerlegt in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) hebben immers betrekking op de aanval op haar vader en haar deelname aan protesten in Sri Lanka en houden aldus geen verband met de beweerdde problemen die zij naar aanleiding van de activiteiten van haar broer voor het LTTE stelt te hebben gekend.

Verder stelt de verzoekende partij dat zij in België deelnam aan demonstraties en manifestaties van het TCC en hierdoor nog meer in het vizier van de Sri Lankaanse autoriteiten komt, temeer gelet op de foto's en artikels die zij voorlegde waardoor zij een "bekendheid" geniet. In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat de rol van de verzoekende partij binnen het TCC beperkt is, dat reeds in het kader van haar derde (volgend) verzoek om internationale bescherming door zowel het CGVS als de Raad werd vastgesteld dat zij niet aannemelijk maakt dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar activiteiten in België en dat zij niet bij naam wordt genoemd in de foto's en artikelen van het TCC die zij heden voorlegt. In haar verzoekschrift brengt de verzoekende partij geen enkel concreet element aan dat op deze pertinente vaststellingen uit de bestreden beslissing een ander licht zou kunnen werpen. In zoverre de verzoekende partij een verband legt tussen haar activiteiten in België en haar beweerdde problemen naar aanleiding van de activiteiten van haar broer voor het LTTE, dient erop gewezen dat deze problemen niet geloofwaardig zijn (zie *supra*), zodat zij niet van aard zijn ertoe te besluiten dat de verzoekende partij in het verleden reeds in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou hebben gestaan.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift een uiteenzetting geeft over de actuele situatie in Sri Lanka en betoogt dat zij als gevolg van het lidmaatschap van haar broer bij het LTTE schrik heeft dat zij het slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, dient erop gewezen dat de door haar aangehaalde problemen naar aanleiding van de activiteiten van haar broer voor het LTTE reeds ongeloofwaardig werden bevonden. De verzoekende partij kan de geloofwaardigheid van deze problemen niet herstellen door te verwijzen naar de actuele, algemene situatie in Sri Lanka. Zij dient deze vrees immers *in concreto* aannemelijk te maken, doch hierbij blijft zij in gebreke.

Met betrekking tot de aanval op haar vader, verwijst de verzoekende partij naar de documenten die zij dienaangaande voorlegde. Zij stelt dat de authenticiteit van deze documenten in vraag wordt gesteld "zonder de situatie en/of deze documenten daadwerkelijk grondig te onderzoeken". Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt zulks geenszins. Nergens wordt de authenticiteit van de documenten met betrekking tot de aanval op haar vader betwist. Er wordt weliswaar op gewezen dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Sri Lankaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde danig relativeert.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat het dossier van haar broer dient te worden toegevoegd, dient erop gewezen dat de door de verzoekende partij voorgehouden problemen naar aanleiding van de activiteiten van haar broer voor het LTTE reeds ongeloofwaardig werden bevonden. In 's Raads arrest van 30 mei 2018 met nummer 204 612 werd bovendien gesteld dat: "De erkenning als vluchteling in hoofde van verzoekers broer door UNHCR (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) werpt geen ander licht op het voorgaande. Hetzelfde geldt voor verzoekers argumenten dienaangaande in zijn verzoekschrift. Uit de beschikbare informatie blijkt geenszins om welke reden verzoekers broer als vluchteling werd erkend door UNHCR. Aangezien ieder dossier individueel dient te worden beoordeeld,

en mede gelet op het voorgaande, kan de erkenning in hoofde van verzoekers broer geenszins worden beschouwd als een begin van bewijs in het kader van de beoordeling van onderhavige, door verzoeker ingediende asielaanvraag.” Tevens dient opgemerkt dat de bewijslast in beginsel op de verzoeker om internationale bescherming zelf rust (zie *supra*).

Gezien het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Mede gelet op haar ongeloofwaardige verklaringen hierover, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens terecht dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het loutere profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt op basis van de meest recente landeninformatie terecht gemotiveerd dat: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.*

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”

Het betoog van de verzoekende partij met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie voor Tamiltijgers en aanhangers van de LTTE in Sri Lanka ten gevolge van het beleid van de nieuwe eerste minister en voormalig president, Rajapaksa kan de beoordeling door de Raad niet ombuigen. Voor zover de verzoekende partij meent met haar betoog in het verzoekschrift dat Tamils met oppervlakkige banden met de LTTE of LTTE-kaderleden een doelwit blijven, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar het voorgaande waarbij haar verklaringen over haar vermeende banden met de LTTE ongeloofwaardig werden bevonden, zodat zij ook geen oppervlakkige banden met de LTTE aannemelijk maakt. Het komt aan de verzoekende partij toe *in concreto* aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in haar land van herkomst. De verzoekende partij brengt verder geen informatie bij waaruit kan blijken dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd onjuist of niet langer actueel zou zijn.

5.4. Uit het voorgaande blijkt dat de algemene geloofwaardigheid van de verzoekende partij niet is komen vast te staan en bijgevolg niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat het voordeel van de twijfel niet kan worden toegepast met betrekking tot verzoekende partij.

5.5. *In casu*, het geheel aan documenten en verzoekende partij haar verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de huidige algemene politieke en veiligheidssituatie in Sri Lanka, blijken er geen concrete aanwijzingen dat zij bij terugkeer problemen zal ondervinden met de Sri Lankaanse overheden of andere actoren.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6.1. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus wijst de verzoekende partij in haar verzoekschrift er op dat verweerder nalaat te motiveren waarom haar de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal oordeelt dat: *“Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.*

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.” Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk heeft gemotiveerd waarom de verzoekende partij de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

6.2. De verzoekende partij gaat er bovendien aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast in beginsel op de vreemdeling rust. Aangezien het vluchtrelaas van de verzoekende partij niet geloofwaardig is, kan zij zich niet steunen op dezelfde elementen die aan de basis van haar vluchtrelaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst, namelijk Sri Lanka, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

De Raad ontwaart noch in het administratief dossier noch in het rechtsplegingsdossier enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemd artikel zou kunnen onderbouwen, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daartoe over algemeen bekende informatie.

De verzoekende partij voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS